

Lovforslaget behandlede ved 1. behandling sammen med forslag til lov om forlængelse af kollektive overenskomster m. fl. lovforslag (jfr. herom, hvad der er anført side 230-235). Det mødte tilslutning hos regeringspartierne, men ikke hos venstre, det konservative folkeparti, socialistisk folkeparti og de uafhængige.

I betænkningen fra det udvalg, der fik sagen til behandling, indstilledes lovforslaget til vedtagelse af regeringspartiernes udvalgsmedlemmer med de foran omtalte ændringer, som ingen gik imod.

Venstres og det konservative folkepartis udvalgsmedlemmer gik imod lovforslaget, fordi de ikke kunne tiltræde regeringens økonomiske politik som helhed, mens socialistisk folkepartis medlem af udvalget (Aksel Larsen) i betænkningen anfører, at han „anbefaler at opretholde udskrivningen af indkomst- og formueskatten til staten stort set uforandret og til gengæld undlade at vedtage forslaget til lov om bunden opsparing, hvilket forslag kun tilsigter at skaffe staten en midlertidig indtægt svarende til den ved forslaget til udskrivningslov forudsete mindreindtægt.

Mindretallet kan derfor ikke støtte lovforslaget, også af den grund, at provenuet af den bundne opsparing skal indgå i statens driftsindtægter, og at tilbagebetaling i årene 1966-71 kun vil være mulig ved til den tid at forhøje skatterne.“

Af betænkningen fremgår, at de stillede ændringsforslag skønnes at ville nedbringe den bundne opsparings samlede beløb fra 675 mill. kr. til 520 mill. kr. og antallet af opsparingspligtige fra 1,2 million til 1,1 million.

Ved 2. behandling vedtoges ændringsforslagene uden afstemning, og lovforslaget gik til en fornyet udvalgsbehandling, der ikke resulterede i ændringsforslag.

Ved 3. behandling udtalte *Henry Christensen* (V) bl. a.:

„Den form, som den bundne opsparing nu har fået, er en form, som i meget høj grad netop vil bevirke, at det, der vil ske for den bundne opsparings vedkommende, fordi den er lagt så højt opad, vil være, at den for en meget stor dels vedkommende blot vil betyde overflytning til bunden opsparing af den frivillige opsparing, som private ville have foretaget selv. Hvis det er det ene led, og det næste led efter regeringens indforståelse er, at i samme omfang som der på denne måde drages købekraft ind, skal der føres en pengepolitik, der øger købekraften tilsvarende, så spørger jeg den højtærede finansminister, hvilken begrænsning der finder sted i den økonomiske politik overhovedet. Det måtte da være nogle af de forhold, der måtte indgå i overvejelserne, hvis vi skulle være nået til en fornuftig vurdering af tingene.“

Som ordfører for det konservative folkeparti anbefalede *Poul Møller* at stemme for forslaget til udskrivningslov, fordi hans partimente, at det indeholdt mange værdifulde fremskridt for skatteborgerne og for skattelovgivningen i almindelighed. „Vi må til gen-